

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, IČO: **X.**, zastúpenej spoločnosťou **F.**, so sídlom v **B.**, IČO: **X.**, v mene ktorej koná doc. JUDr. **B.**, PhD., advokát a konateľ, proti povinnému **I.**, bývajúcemu v **K.**, **o vymoženie 434,51 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 29 Er 1418/2003, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. mája 2013 sp. zn. 12 CoE 415/2012, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I uznesením z 27. júna 2012, č.k. 29 Er 1418/2003-14 exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“) vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Rozhodol podľa § 41 ods. 2 písm. c/, § 57 ods. 1 písm. g/ a § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v spojení s § 22 ods. 1 a 2, § 23, § 37 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení uviedol, že notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul, lebo súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinného Mgr. **T.**, advokát splnomocnený povinným, aby v jeho mene uznal záväzok, ktorého konkrétnu výšku nebolo možné predpokladať. Tým sa povinný vopred vzdal svojho práva uznať alebo neuznať prípadný záväzok, ktorý vznikne či nevznikne v budúcnosti. Povinný si

ani nemohol dobrovoľne vybrať právneho zástupcu, pretože tento bol už určený v predtlačí zmluvy o úvere, a teda bol vybraný oprávnenou a záujmy zástupcu boli v rozpore so záujmami povinného. Súd dospel k záveru, že splnomocnenie, ktoré je súčasťou zmluvy o úvere je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom a notárska zápisnica je neúčinná a nemôže byť podkladom exekúcie vedenej proti povinnému.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 31. mája 2013 sp. zn. 12 CoE 415/2012, napadnuté uznesenie potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade uznal záväzok a vyslovil súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu zástupca, ktorého záujmy boli v rozpore so záujmami zastúpeného, v dôsledku čoho sú predmetné splnomocnenie i nadväzný právny úkon obsiahnutý v notárskej zápisnici neplatné (§ 22 ods. 2 a § 23 Občianskeho zákonníka) a notárska zápisnica ako exekučný titul potom neúčinná a materiálne nevykonateľná. Návrh na prerušenie odvolací súd zamietol s odôvodnením, že sú neopodstatnené. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p. a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnená nemala v konaní úspech a ostatným účastníkom trovy odvolacieho konania nevznikli.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu vo výroku, v ktorom odvolací súd zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania, napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie vo výroku, v ktorom odvolací súd potvrdil prvostupňové uznesenie o zastavení exekúcie, napadla dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 4. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 164/2013, 3 CoE 30/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, vo vzťahu k prerušeniu dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. novembra 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová